

Η ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ, ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΝΑ ΕΝΤΑΧΘΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΥ ΖΕΙ:

Οι εμπειρίες ενός επιτυχημένου Έλληνα της Αμερικής και της αντιπροέδρου της Κοινότητας Νίας Καρτέρη

Ο 75χρονος Κώστας Γρηγόρας, υπήρξε στα νιάτα του «παράνομος» μετανάστης. Σήμερα, θεωρείται ένας επιτυχημένος επιχειρηματίας και οικογενειάρχης στην Αμερική, και είναι από τους πλέον κατάλληλους να μεταφέρει στην «Καθημερινή» την άλλη πλευρά του νομίσματος στο μεταναστευτικό: Της ελληνικής, όπως την είδαν και την έζησαν οι «δικοί μας» μετανάστες των προηγούμενων δεκαετιών.

**Γράφει η
Ιωάννα Φωτιάδη**

Η ιστορία του ξεκινάει το '54. Πάτησε το πόδι του στη «γη της Επαγγελίας» με κινηματογραφικό τρόπο. «Ήθελα πάση θυσία να μεταναστεύσω στην Αμερική, όπου ήδη ζούσε η αδελφή μου», θυμάται. Όταν το 1954 το υπερωκεάνιο, στο οποίο εργαζόταν, «έπιασε» το λιμάνι της Βαλτιμόρης, ο νεαρός Κώστας δεν άφησε την ευκαιρία να πάει χαμένη. «Η αδελφή μου με είχε ήδη προσκαλέσει (τότε ήταν ο μοναδικός τρόπος να γίνεις δεκτός) αλλά δεν είχα λάβει την πρόσκληση. Έτσι, το έσκασα». Έζησε μια μικρή Οδύσσεια προσπαθώντας από τη Βαλτιμόρη να φθάσει στην Πενσιλβάνια χωρίς να μιλάει αγγλικά και χωρίς να θέλει να γίνει αντιληπτός από τις Αρχές.

«Δούλεψα έξι μήνες, ύστερα όμως από έφοδο της μεταναστευτικής υπηρεσίας βρέθηκα στις φυλακές της Φιλαδέλφειας».

Διαπραγματεύεται την ποινή του και απελευθερώνεται υπό τον όρο να γυρίσει στην Ελλάδα, όπως και έκανε. Αλλά επέστρεψε. Το 1961, το πλοίο με το οποίο είχε μπαρκάρει έφθασε στη Βιρτζίνια.

«Κατέβηκα και πάλι, αλλά παραδόθηκα αυτοβούλως στις αρχές λέγοντας ότι ήμουν άρρωστος και έπρεπε να μείνω στην αδελφή μου».

Με την προϋπόθεση να δίνει «παρών» κάθε μήνα στην υπηρεσία μετανάστευσης και να συντηρείται από την αδελφή του έζησε και δούλεψε («μαύρα») για αρκετό διάστημα. Τέλος, ύστερα από ολιγοήμερη παραμονή στον Καναδά, ο δρόμος «άνοιξε». «Πήρα την πράσινη κάρτα αμέσως και πέντε χρόνια αργότερα την υπηκοότητα», λέει σήμερα ο 75χρονος Αμερικανός υπή-

κοος. Η περιπέτειά του είχε αίσιο τέλος. Με πόσους μετανάστες, όμως, τότε αλλά και σήμερα δεν ίσχυσε το ίδιο;

«American citizen»

Έπειτα από πρόσκληση του συζύγου της μετέβη στις ΗΠΑ η 64χρονη σήμερα Ασπασία Γρηγόρα. «Το 1974 παντρεύτηκα και το 1977 έγινα american citizen». Η αμερικανική υπηκοότητα βοήθησε την τετραμελή οικογένεια Γρηγόρα στη νέα της

Δύσκολες εποχές

«Κατ' αρχήν, μόνο όταν αποκτάς την ιθαγένεια, νιώθεις ότι δεν είσαι κνηνημένος», θα πει η κ. Νία Καρτέρη, αυστραλιανή υπήκοος ελληνικής καταγωγής, που μετανάστευσε το 1970 μαζί με την οικογένειά της στο Σίδνεϊ και από το 1975 απέκτησε την υπηκοότητα. «Μόνο όταν έχεις την υπηκοότητα μιας χώρας, νιώθεις ότι αυτή σε αναγνωρίζει». Οι αναμνήσεις μιας άλλης, πολύ δυσκολότερης εποχής, όταν

οι Έλληνες ομογενείς αντιμετώπιζονταν ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας, δεν ξεχνιούνται εύκολα. «Ως παιδί μεταναστών έχω γλυκόπικρες αναμνήσεις», λέει στην «Κ». «Οι Αγγλοσάξονες έποικοι της Αυστραλίας έκαναν “κουμάντο” στη ζωή του σχολείου: μας χτυπούσαν, μας φώναζαν να φύγουμε εμείς, οι wog».

Και καταλήγει: «Νιώθω Ελληνίδα, σκοπεύω άλλωστε να επιστρέψω στην Ελλάδα, γιατί κάτι με “τραβάει”, όμως είναι για μένα πολύ σημαντικό ότι έχω την αυστραλιανή υπηκοότητα. Γι' αυτό θεωρώ ότι η ιθαγένεια πρέπει να δίνεται στους μετανάστες. Όχι μόνο για πρακτικούς λόγους, αλλά και για συμβολικούς».

Το ίδιο και σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό ισχύει και για την κ. Μαίρη Βλάχου, η οποία το 1956 βρέθηκε στο Κεμπέκ του Καναδά μαζί με την οικογένειά της. Πέντε χρόνια αργότερα, ήταν Καναδή υπήκοος έπειτα από ένα προφορικό τεστ. Η υπηκοότητα αναδείχθηκε ένα πολύ σημαντικό εχέγγυο στην κοινωνική ενσωμάτωσή της. «Με βλέπουν με άλλο μάτι, είμαι “δική” τους, με εμπιστεύονται γρηγορότερα. Ξέρουν ότι εδώ μένω, εδώ δουλεύω, εδώ είναι η περιουσία μου», λέει με νόημα...

ζωή στην Πενσιλβάνια των ΗΠΑ. «Στο εστιατόριό μας είχαμε άδεια να σερβίρουμε αλκοόλ, αλλά και σε κάθε συναλλαγή με το Δημόσιο η ιθαγένεια μας βοήθησε». Παρά την άνετη πλέον ζωή της οικογένειας στις ΗΠΑ, τα παιδιά επέστρεψαν στην Ελλάδα. «Ο γιος μου για να εγκατασταθεί στην Ελλάδα, υπηρέτησε στον ελληνικό στρατό», σημειώνει η μητέρα του.

Το ζεύγος επισκέπτεται συχνά την Ελλάδα. «Η νοοτροπία μας δεν συμβαδίζει πια με την ελληνική. Άλλωστε, όπου πάμε μας φωνάζουν “οι Αμερικάνοι”», λέει με πικρία η κ. Ασπασία. «Όποιος έχει δύο πατρίδες είναι δυστυχημένος...».

Κι όποιος δεν έχει καμία;

BLINDS

FACTORY DIRECT • YOUR BEST BUY

Sunscreen and Blockout Rollers, Vertical, Aluminium Venetians.

WE'LL BETTER ANY COMPETITOR'S QUOTE FOR THE SAME PRODUCT BY 10%

Call now for Free Measure & Quote
DIAL A BLIND.

21/365 West Botany Street, Rockdale.

Ph. 9556 1728

13373

Δορυφορική λήψη

LINKSAT

13358

Εγκατάσταση και επισκευή μικρού ή μεγάλου δίσκου. Εγκατάσταση και λήψη ERT.

Special
\$250

Ph: 0425 122 600

RISPER

Stylish Painting Services

Exterior - Interior - Maintenance

ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ - ΔΩΡΕΑΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ: 0434 284 874

www.risper.com.au

1745